หนี้ครัวเรือน
และความเสี่ยงของเศรษฐกิจไทย

พฤษภาคม 2567 วิจัยกรุงศรี

krungsri Research

เครือ MUFG หนึ่งใน สถาบันการเงินที่ใหญ่ที่สุดของโลก

สารบัญ

บทนำ	**3**
สถานการณ์หนี้ครัวเรือนไทยในปัจจุบัน	**4**
หนี้ครัวเรือนไทยอยู่จุดไหนของโลก	**7**
เมื่อหนี้ครัวเรือนเพิ่ม พร้อมกับความเสี่ยงจากหนี้เสีย	**9**
มาตรการอื่นๆ ของรัฐบาล เพื่อแก้หนี้ทั้งระบบ	**12**
แนวโน้มหนี้ครัวเรือน	**13**
มุมมองวิจัยกรุงศรี: ปัญหาเชิงโครงสร้างของไทยยังคงเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการลดหนี้ครัวเรือน	**18**
แหล่งอ้างอิง	**19**

Subscribe Us

สมัครสมาชิกวิจัยกรุงศรี...

krungsri.research@krungsri.com

คำสงวนสิทธิ์

เนื้อหาและข้อมูลใดๆ ทั้งหมดที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ หากมิได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่น ถือเป็นลิขสิทธิ์ของวิจัยกรุงศรี ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการใดๆ เกี่ยวข้องกับเนื้อหา สำเนา หรือดัดแปลงแก่บุคคลอื่นโดยมิได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากวิจัยกรุงศรี รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยอาศัยข้อมูลจากแหล่งที่เชื่อหรือควรเชื่อว่ามีความน่าเชื่อถือ อย่างไรก็ตาม วิจัยกรุงศรีไม่อาจรับรองความครบถ้วนสมบูรณ์หรือความถูกต้องของข้อมูลดังกล่าว อีกทั้งไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งทางตรงหรือทางอ้อมจากการใช้รายงานฉบับนี้หรือเนื้อหาในรายงานฉบับนี้ ข้อมูล ความคิดเห็น และการประมาณการที่ปรากฏในรายงานนี้ถือเป็นความคิดเห็นของวิจัยกรุงศรี ไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ ความคิดเห็นในรายงานฉบับนี้เป็นไปตามสถานการณ์ปัจจุบัน ณ วันที่มีการเผยแพร่รายงาน วิจัยกรุงศรีขอสงวนสิทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงโดยมิต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า

บทนำ

ในปี 2566 หนี้ครัวเรือนของไทยปรับขึ้นสู่ระดับ 91.3% ต่อ GDP นำโดยการขยายตัวของสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคและสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย ขณะเดียวกันหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หรือหนี้เสีย (NPLs) ในกลุ่มอุปโภคบริโภค อสังหาริมทรัพย์ และยานยนต์ยังคงปรับเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนับตั้งแต่ช่วงก่อนเกิดการระบาดของโรคโควิด-19 นอกจากนี้ ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่มีระดับหนี้ครัวเรือนต่อ GDP สูงเป็นอันดับต้นๆ ของโลก สอดคล้องกับภาระการจ่ายหนี้ต่อรายได้ (DSCR) ที่ระดับ 22.3% ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศเศรษฐกิจหลักอื่นๆ ที่อยู่ที่ 9.8% ด้วยเหตุนี้ บวกกับอัตราดอกเบี้ยนโยบายของไทยที่ปัจจุบันอยู่ในระดับสูงสุดในรอบ 10 ปี และภาระหนี้ของครัวเรือนที่สูงแต่มีความสามารถในการชำระหนี้ที่ต่ำ จะเป็นปัจจัยที่เพิ่มความเปราะบางต่อเสถียรภาพทางการเงินและภาพรวมเศรษฐกิจไทยในระยะข้างหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสัดส่วนหนี้ครัวเรือนส่วนใหญ่ของไทยมาจากหนี้ที่อาจไม่สร้างรายได้ในอนาคต (Non-productive loan) อาทิ หนี้บัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคล

มาตรการของรัฐบาลและ ธปท. ที่ออกมาในปี 2567 จะช่วยให้ระดับหนี้ครัวเรือนในไทยทยอยปรับลดลงอย่างช้าๆ แต่คาดว่าหนี้จะยังคงอยู่ในระดับสูง โดยหากสามารถใช้มาตรการด้านอื่นๆ ที่แก้ไขหนี้ที่รากของปัญหา ไม่ว่าจะด้านรายได้ พฤติกรรมการใช้จ่าย รวมถึงการสร้างแรงจูงใจในการออมเงิน จะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยแก้ไขปัญหาที่เป็นต้นเหตุสำคัญประการหนึ่งที่กดดันปัญหาหนี้ครัวเรือนในปัจจุบันได้

ทรรศิน กลิ่นถนอม

เศรษฐกร

thansin.klinthanom@krungsri.com

+662 296 2944

สถานการณ์หนี้ครัวเรือนไทยในปัจจุบัน

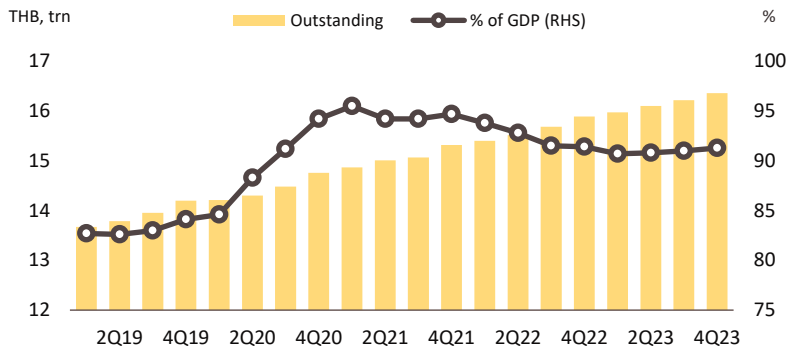
หนี้ครัวเรือนไทยพุ่งสู่ระดับ 91.3% ต่อ GDP ด้วยคุณภาพสินเชื่อและความสามารถในการชำระหนี้ที่ลดลง

ณ สิ้นปี 2566 **หนี้ครัวเรือนของไทยปรับขึ้นสู่ระดับ** 91.3% **ต่อ** GDP จากการเพิ่มขึ้นของสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภค โดยเฉพาะหนี้บัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคล (เพิ่มขึ้น 9.5% จากช่วงเดียวกันของปีก่อน) และสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย (เพิ่มขึ้น 4.3% จากช่วงเดียวกันของปีก่อน) อย่างไรก็ตาม หนี้กลุ่มยานยนต์ลดลง -0.6% จากช่วงเดียวกันของปีก่อน[1/] ขณะที่สัดส่วนภาระการจ่ายหนี้ต่อรายได้ (Debt Service Coverage Ratio: DSCR)[2/] แม้ว่าในภาพรวมจะปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงก่อนโควิด แต่ตัวเลขยังคงบ่งชี้ว่ากลุ่มครัวเรือนที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ยังคงประสบกับปัญหารายได้ไม่เพียงพอต่อการชำระหนี้

ด้านคุณภาพของสินเชื่อ หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หรือหนี้เสีย (NPL)[3/] ณ สิ้นปี 2566 อยู่ที่ 4.92 แสนล้านบาท คิดเป็น 2.66% ของสินเชื่อรวม โดยหนี้เสียของสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคโดยเฉพาะในกลุ่มยานยนต์ปรับเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง จากระดับ 1.9% ในไตรมาส 4 ปี 2562 (ก่อนเกิดโควิด) สู่ระดับ 2.1% ณ สิ้นปี 2566 และยังมีแนวโน้มที่จะคงอยู่ในระดับสูงต่อเนื่อง เนื่องจากมีสินเชื่อจัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ (Stage 2 หรือเดิมเรียกว่า Special Mention หรือ SM)[4/] ที่ปรับเพิ่มขึ้นมากจากช่วงก่อนโควิดที่อยู่ที่ 7.4% ต่อสินเชื่อรวม สู่ระดับ 14.3% ณ สิ้นปี 2566

ภาพที่ 1

Household debt to GDP

Source: BOT, Krungsri Research

1/ ข้อมูลให้กู้ยืมเงินแก่ภาคครัวเรือน ณ สิ้นไตรมาส 4/2566, https://app.bot.or.th/BTWS_STAT/statistics/BOTWEBSTAT.aspx?reportID=985&language=TH

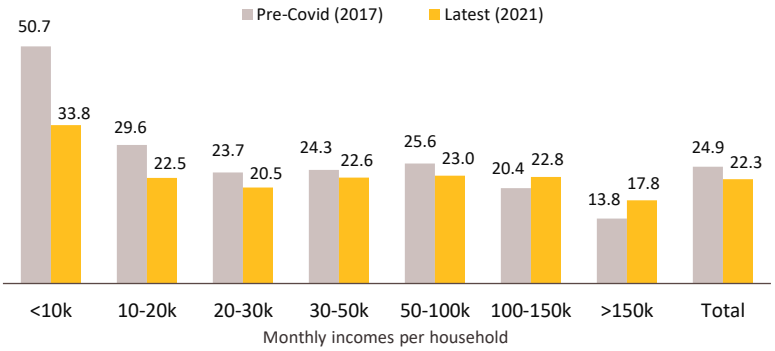
2/ สัดส่วนภาระการจ่ายหนี้ต่อรายได้ (Debt Service Coverage Ratio: DSCR) คือ ตัวชี้วัดทางการเงินที่ใช้ในการประเมินความสามารถในการชำระหนี้ของธุรกิจหรือบุคคล

3/ หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loan: NPL) หมายถึง หนี้เสียหรือสินเชื่อที่ค้างชำระมากกว่า 3 เดือน หรือ 90 วัน ติดต่อกัน

4/ หนี้ที่ต้องจับตาเป็นพิเศษ (Special Mention Loan:SM) หมายถึง หนี้ที่ค้างชำระระหว่าง 1 - 3 เดือน

ภาพที่ 2

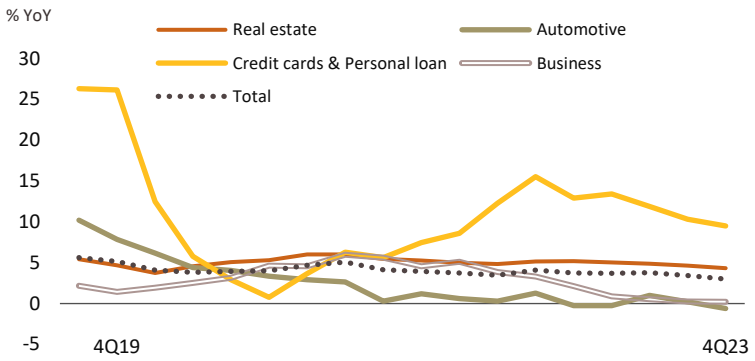
Debt-service coverage ratio (DSCR) by income range (%)

Source: NSO, Krungsri Research

ภาพที่ 3

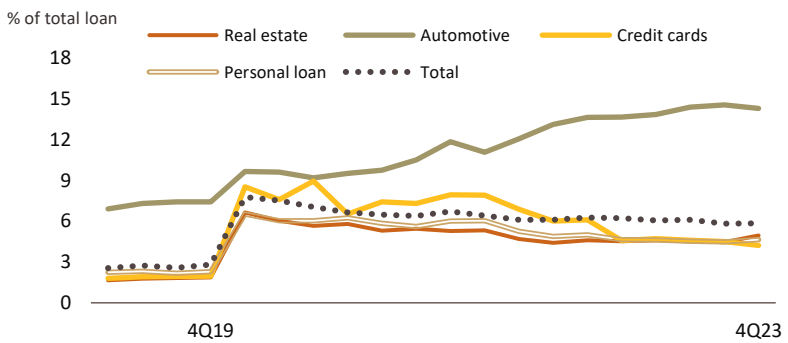
Household debt growth by portfolio (%YoY)

Source: BOT, Krungsri Research

ภาพที่ 4

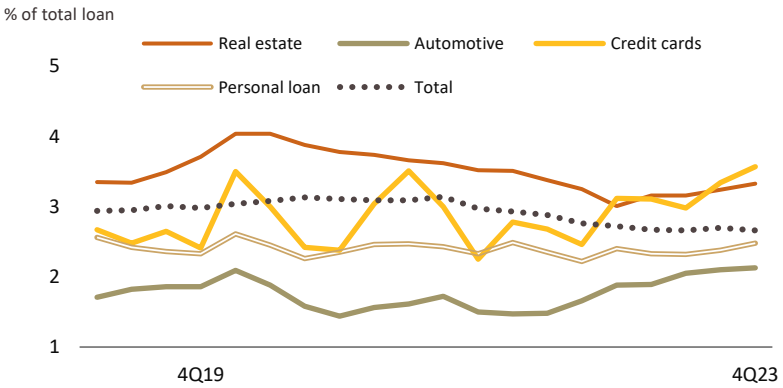
Stage 2 of consumer loan

Source: BOT, Krungsri Research

ภาพที่ 5

Stage 3 of consumer loan (NPL)

Source: BOT, Krungsri Research

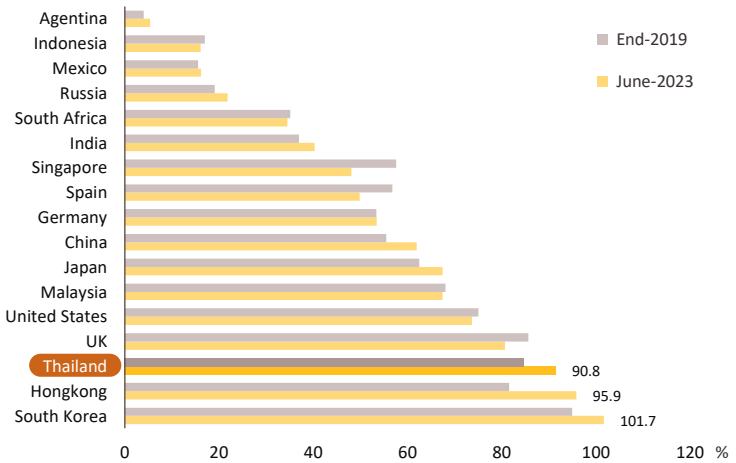
หนี้ครัวเรือนไทยอยู่จุดไหนของโลก

สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP และภาระหนี้ต่อรายได้ของไทยยังคงสูงเป็นอันดับต้นๆ ของโลก

แม้ว่าแนวโน้มหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ของไทยที่เพิ่มสูงขึ้นมากจากช่วงก่อนโควิดจะสอดคล้องกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคอาเซียน แต่ข้อมูลจากธนาคารเพื่อการชำระหนี้ระหว่างประเทศ (Bank for International Settlements: BIS) **บ่งชี้ว่าประเทศไทยยังคงเป็นหนึ่งในประเทศที่มีระดับหนี้ครัวเรือนต่อ GDP สูงเป็นอันดับต้นๆ ของโลก** โดยหากใช้ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน 2566 เพื่อเปรียบเทียบจะพบว่าในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกนั้น สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ของไทยเป็นรองเพียงแค่เกาหลีใต้ (101.7%) และฮ่องกง (95.9%) เท่านั้น นอกจากนี้ สัดส่วนภาระการจ่ายหนี้ต่อรายได้ (DSCR) ของประเทศไทยอยู่ที่ระดับ 22.3% ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศเศรษฐกิจหลักอื่นๆ ที่อยู่ที่ 9.8%[5/] ดังนั้น จากอัตราดอกเบี้ยนโยบายของไทยในปัจจุบัน (ณ สิ้นเดือนเมษายน 2567) ที่อยู่ในระดับสูงสุดในรอบ 10 ปี ประกอบกับภาระหนี้ที่สูงและความสามารถในการชำระหนี้ที่ต่ำ จะเป็นปัจจัยที่เพิ่มความเปราะบางต่อเสถียรภาพทางการเงินและภาพรวมเศรษฐกิจของประเทศไทยมากขึ้นในระยะข้างหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อหนี้ครัวเรือนส่วนใหญ่ของไทยเป็นหนี้ที่ไม่สร้างรายได้ (Non-productive loan)[6/] อาทิ หนี้บัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคล ต่างจากประเทศอื่นๆ โดยเฉพาะประเทศพัฒนาแล้วที่มีสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยเป็นสัดส่วนใหญ่ในหนี้ครัวเรือน[7/]

ภาพที่ 6

Household debt to GDP: June 2023 vs end-2019 (pre-COVID level)

Source: BOT, BIS, Krungsri Research

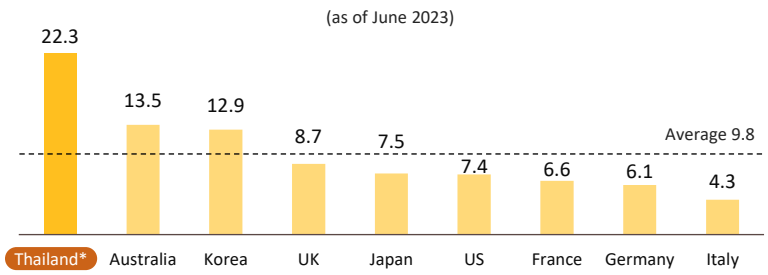
5/ BIS Data Portal (June 2024), https://data.bis.org/topics/DSR/tables-and-dashboards

6/ ข้อมูลสินเชื่อในระบบของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ในไตรมาส 4/2566 พบว่า 59% ของบัญชีหนี้ครัวเรือนไทยทั้งหมดเป็นหนี้ที่ไม่สร้างรายได้ (Non-productive loan) อาทิ สินเชื่อรถยนต์, สินเชื่อส่วนบุคคล, สินเชื่อเพื่อการเกษตร, บัตรเครดิต

7/ Bank of Thailand, https://projects.pier.or.th/household-debt/

ภาพที่ 7

Debt-service coverage ratio (DSCR) by country (%)

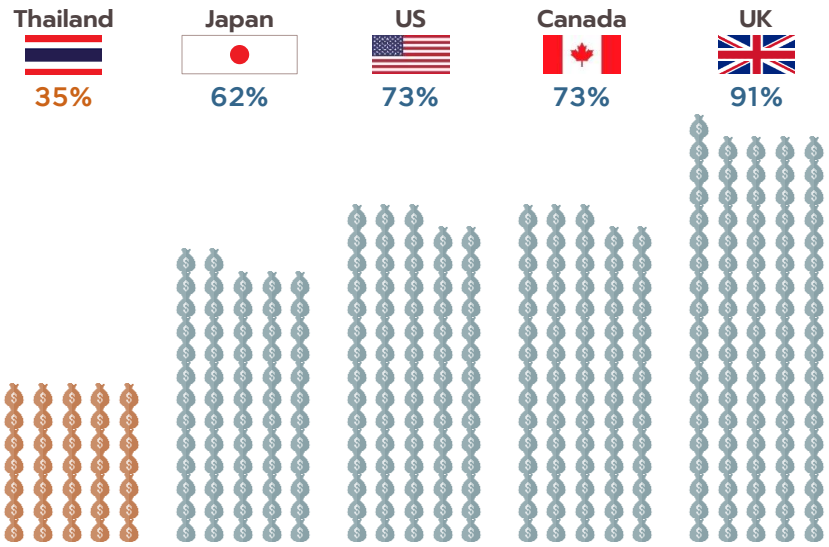

*Thailand as of 2021

Source: BIS, Krungsri Research

ภาพที่ 8

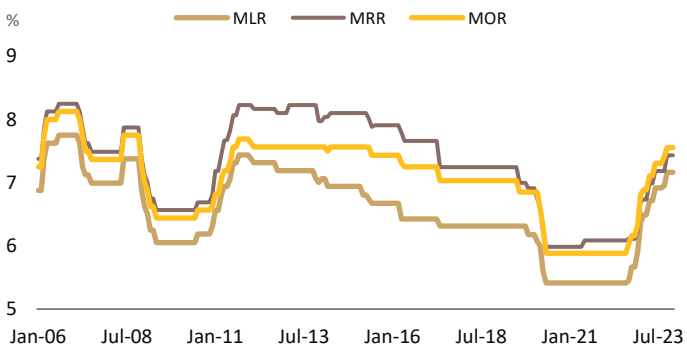
Proportion of housing loans by country (% of to total loan)

Source: BOT, Krungsri Research

ภาพที่ 9

Lending rates of commercial banks in Thailand

Source: CEIC, Krungsri Research

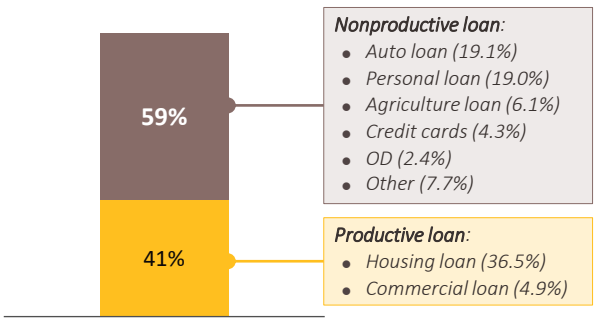
เมื่อหนี้ครัวเรือนเพิ่ม พร้อมกับความเสี่ยงจากหนี้เสีย

อัตราดอกเบี้ยที่สูงสุดในรอบ 10 ปีอาจเพิ่มภาระหนี้ของลูกหนี้ ขณะที่สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP และภาระหนี้ต่อรายได้ของไทยยังคงสูงเป็นอันดับต้น ๆ ในโลก

ในไตรมาส 1 ปี 2567 บริษัทข้อมูลเครดิตแห่งชาติ (เครดิตบูโร) เปิดเผยยอดสินเชื่อของสมาชิกเครดิตบูโรอยู่ที่ 13.64 **ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้น** 2.9% **จากช่วงเดียวกันของปีก่อน** โดยหนี้เสีย (NPL) เพิ่มขึ้น 14.9% จากช่วงเดียวกันของปีก่อน จากการเพิ่มขึ้นของสินเชื่อรถยนต์ (+32%) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย (+18.2%) และสินเชื่อบัตรเครดิต (+14.6%) ขณะเดียวกันในกลุ่มสินเชื่อบัตรเครดิตละสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยมีความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ สะท้อนจากสินเชื่อ Stage 2 ที่ปรับสูงขึ้น 32.4% และ 15.0%[8/] จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามลำดับ ซึ่งสินเชื่อในกลุ่มนี้มีโอกาสที่จะกลายเป็นหนี้เสียและอาจส่งผลให้ปัญหาหนี้ครัวเรือนรุนแรงขึ้นได้ในระยะถัดไป โดยหากอัตราการเติบโตของเศรษฐกิจไทยไม่สามารถกลับขึ้นไปอยู่ที่ระดับศักยภาพที่สูงกว่า 3% ได้ ระดับหนี้ครัวเรือนต่อ GDP อาจยังคงสูงกว่า 90% ต่อเนื่องในปี 2567 ส่งผลให้ต้องใช้ระยะเวลานานขึ้นเพื่อจะลดสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ให้กลับลงมาสู่เป้าหมายของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ที่ระดับ 80%

ภาพที่ 10

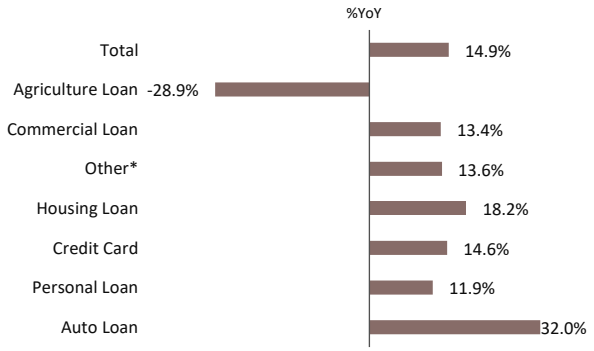
Proportion of Productive and Nonproductive loan in Thailand

Source: BOT, Krungsri Research

ภาพที่ 11

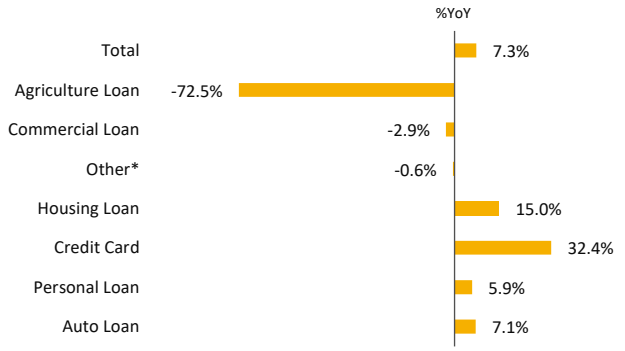
NPL growth by portfolio (at end-1Q24)

Source: NCB, Krungsri Research

ภาพที่ 12

Stage 2 growth by portfolio (at end-1Q24)

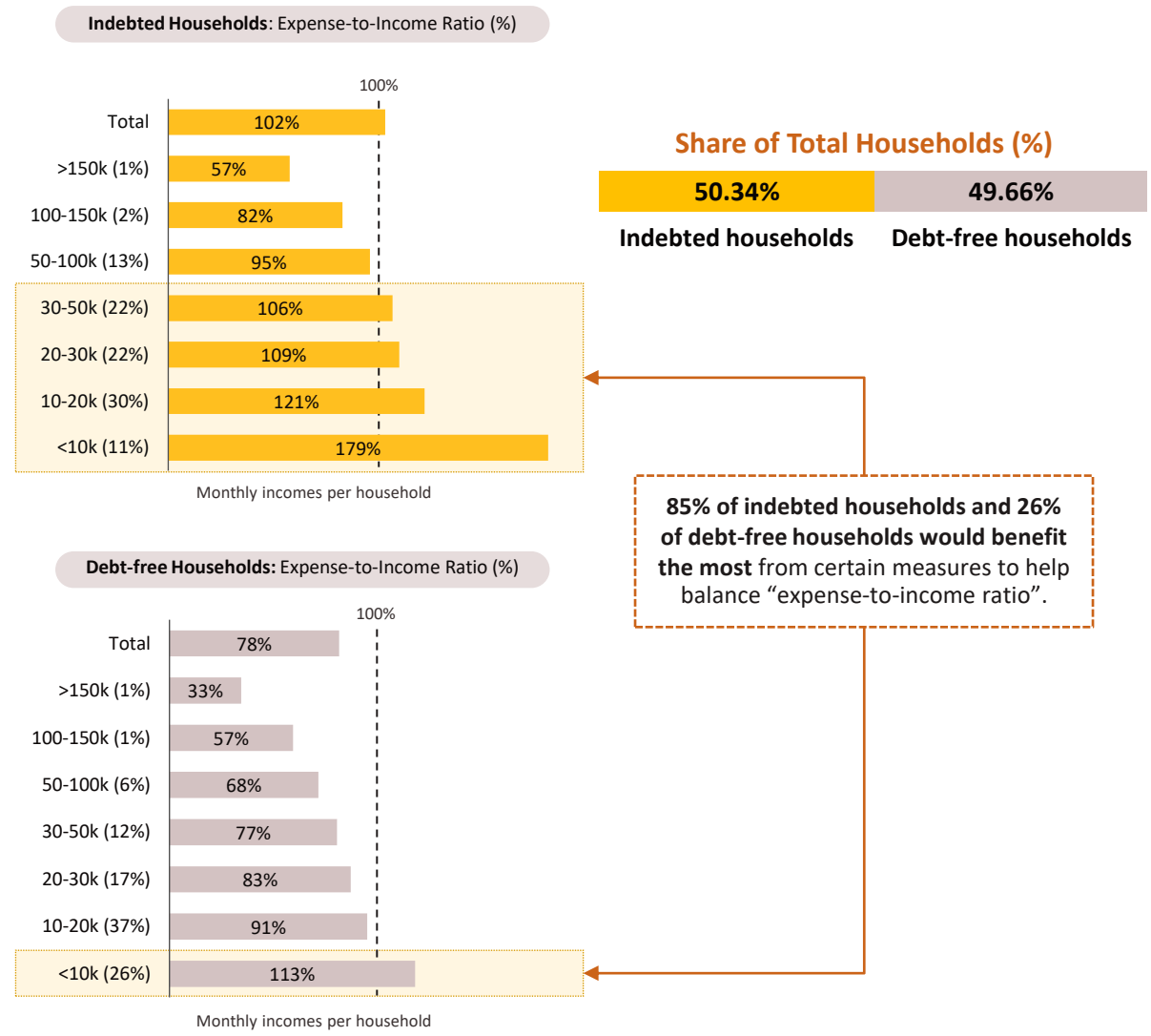
Source: NCB, Krungsri Research

8/ ประชาชาติธุรกิจ, https://www.prachachat.net/finance/news-1562000

วิจัยกรุงศรีได้วิเคราะห์ข้อมูลจากผลสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนไทยของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (National statistical office: NSO) **พบว่ามาตรการที่ถูกนำมาใช้เพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องหนี้จะได้ประสิทธิผลสูงสุดหากมุ่งเน้นในกลุ่มเปราะบางเป็นหลัก** อันได้แก่ 1) กลุ่มครัวเรือนไทยที่มีภาระหนี้และมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 50,000 บาท กับ 2) กลุ่มครัวเรือนไทยที่ไม่มีภาระหนี้และมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีความสามารถในการอุปโภคบริโภคและการชำระหนี้ที่ต่ำ เพราะประสบปัญหารายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย[9/] ดังนั้น การใช้มาตรการของภาครัฐที่ตรงจุดหรือการช่วยเหลือแบบเฉพาะกลุ่มที่มีปัญหา (Targeted measures) จะสามารถยกระดับมาตรฐานการครองชีพและเพิ่มการบริโภคของครัวเรือน ผ่านการลดอัตราส่วนค่าใช้จ่ายต่อรายได้ของกลุ่มครัวเรือน โดยได้ประโยชน์สูงสุดเมื่อเทียบกับต้นทุนในการดำเนินมาตรการ

ภาพที่ 13

Expense-to-Income Ratio (%) of Thai households

Source: NSO, Krungsri Research

9/ ผลสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนไทย (The Household Socio-Economic Survey) ปี 2560 และ ปี 2564 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ (National statistical office: NSO)

Box 1 แนวทางแก้ไขปัญหาหนี้ครัวเรือนอย่างยั่งยืนของธปท.

มาตรการแก้หนี้ครัวเรือนของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.)[10/] **มีเป้าหมายเพื่อบริหารจัดการหนี้ให้ขยายตัวในอัตราที่เหมาะสมในระยะยาว แก้ปัญหาหนี้เรื้อรัง และลดปัญหาหนี้เสีย** ผ่านกระบวนการปรับโครงสร้างหนี้และการให้ความช่วยเหลือกลุ่มลูกหนี้อย่างครอบคลุมและเป็นธรรม โดยธปท.เชื่อว่ามาตรการดังกล่าวจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการชำระหนี้ แบ่งเบาภาระทางการเงินแก่ลูกหนี้โดยเฉพาะในกลุ่มเปราะบางและช่วยให้หลุดพ้นจากการเป็นหนี้เรื้อรังได้ในระยะยาว ทั้งนี้ แม้ว่ามาตรการดังกล่าวจะส่งผลให้ภาระเบียบในการให้สินเชื่อของกลุ่มธนาคาร (ผู้ให้กู้) มีความเข้มงวดมากขึ้นและอาจกระทบต่อความสามารถในการทำกำไร แต่เชื่อว่าผลกระทบค่อนข้างจำกัดเนื่องจากเศรษฐกิจไทยกำลังอยู่ในช่วงของการฟื้นตัว ประกอบกับคุณภาพหนี้ที่คาดว่าจะปรับตัวดีขึ้นในระยะข้างหน้าจากผลของมาตรการดังกล่าว ปัจจัยเหล่านี้จะช่วยให้อัตราส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ของไทยมีแนวโน้มทยอยปรับลดลงในช่วง 2-3 ปีข้างหน้า

ตารางที่ 1

BOT's sustainable solution to address Thailand's household debt problem

	แนวทาง	ผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น
1) **"ช่วยลูกหนี้ต่อเนื่อง"** ด้วยการปรับปรุงโครงสร้างหนี้	**การเสนอแนวทางปรับปรุงโครงสร้างหนี้ให้**ลูกหนี้ที่เริ่มมีปัญหาชำระหนี้แต่ยังไม่เป็น NPL อย่างน้อย 1 ครั้ง ลูกหนี้ที่มีปัญหาชำระหนี้ที่เป็น NPL อย่างน้อย 1 ครั้ง	• ปรับปรุงคุณภาพหนี้ครัวเรือนในประเทศให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมในระยะยาว • กำลังซื้ออาจลดลงในระยะสั้นจากการควบคุมการก่อหนี้ใหม่ • เจ้าหนี้อาจมีผลกำไรที่ลดลงจากการแก้ไขปัญหาหนี้ครัวเรือนตามมาตรการของ ธปท. • หนี้ครัวเรือนต่อ GDP อาจยังคงอยู่ในระดับสูง ณ ช่วงระยะเวลาหนึ่งก่อนที่จะทยอยปลดลดลงในช่วง 2-3 ปีข้างหน้า
	ลูกหนี้ไม่ถูกโอนขายหนี้ก่อนครบกำหนด 60 วัน นับจากวันที่ผู้ให้บริการเสนอเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ให้ลูกหนี้ทราบ	
2) **"ช่วยลูกหนี้เรื้อรังกลุ่มเปราะบาง"** ให้สามารถปิดจบหนี้ได้	**ลูกหนี้เรื้อรังกลุ่มเปราะบาง จะได้รับความช่วยเหลือให้ปิดจบหนี้ได้เร็วขึ้น** ภายใน 5 ปี และลดภาระดอกเบี้ยที่จะเกิดขึ้น ด้วยอัตราดอกเบี้ยไม่เกิน 15% ต่อปี	
3) **"คุ้มครองสิทธิลูกหนี้"** ให้เป็นธรรมยิ่งขึ้น	**ห้ามคิดค่าปรับไถ่ถอนสินเชื่อก่อนกำหนด** (prepayment fee) สำหรับสินเชื่อส่วนบุคคลทุกประเภท ยกเว้นกรณี refinance สินเชื่อบ้านในช่วง 3 ปีแรก และห้ามคิดค่าธรรมเนียมการปรับปรุงโครงสร้างหนี้	
	ลูกหนี้ได้รับข้อมูลสำคัญถูกต้องครบถ้วน และเปรียบเทียบได้ ผ่านสื่อโฆษณา การเสนอขาย และการแก้หนี้	
	ไม่ถูกคิดดอกเบี้ยบนดอกเบี้ยสำหรับสินเชื่อที่ให้แก่ลูกค้ารายย่อย (รวมกรณีบัญชีเดินสะพัดของสินเชื่อวงเงินกู้เบิกเกินบัญชี (overdraft))	

Source: BOT, Krungsri research

10/ Media Briefing แบงก์ชาติชวนคุย #แก้หนี้ยั่งยืน
Ep.1: https://www.bot.or.th/th/news-and-media/news/news-20240117.html
Ep.2: https://www.bot.or.th/th/news-and-media/news/news-20240313.html

มาตรการอื่นๆ ของรัฐบาล เพื่อแก้หนี้ทั้งระบบ

ปัจจุบันรัฐบาลไทยกำลังมุ่งแก้ไขปัญหาหนี้ทั้งระบบ โดยเพิ่มโอกาสให้ผู้กู้ยืมที่มีหนี้นอกระบบได้รับสินเชื่อจากในระบบแทน และยังมุ่งแก้ไขปัญหาหนี้ของประเทศ โดยพุ่งเป้าไปที่กลุ่มลูกหนี้ 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) ลูกหนี้ที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 2) ลูกหนี้ที่มีรายได้ประจำแต่มีภาระหนี้จำนวนมากจนเกินศักยภาพในการชำระคืนหนี้ 3) ลูกหนี้ที่มีรายได้ไม่แน่นอน และ 4) ลูกหนี้ที่เป็นหนี้เสียคงค้างเป็นระยะเวลานาน[11/] โดยมาตรการส่วนใหญ่จะเริ่มดำเนินการในปี 2567 ซึ่งวิจัยกรุงศรีคาดว่าในเบื้องต้นมาตรการดังกล่าวจะช่วยปรับโครงสร้างหนี้ทั้งในระบบและนอกระบบ และแบ่งเบาภาระทางการเงินแก่ลูกหนี้ในกลุ่มเปราะบาง ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ลูกหนี้หลุดพ้นจากการเป็นหนี้เรื้อรัง

ณ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2567 กระบวนการแก้หนี้ทั้งระบบมีความคืบหน้า ดังนี้ 1) บัญชีผู้ได้รับผลกระทบจากโควิด หรือลูกหนี้กลุ่มที่ 1 (รหัส 21) ปิดบัญชีหนี้เสียแล้วมากกว่า 630,000 บัญชี มูลหนี้กว่า 4,000 ล้านบาท ซึ่งจะช่วยให้ลูกหนี้กลับมามีสถานะปกติในระบบเครดิตบูโรและสามารถกลับเข้าสู่ระบบการเงินได้ 2) มีการปรับโครงสร้างหนี้ให้กับกลุ่มลูกหนี้ SMEs แล้วมากกว่า 10,000 ราย มูลหนี้รวมกว่า 5,000 ล้านบาท 3) หนี้นอกระบบ มียอดลงทะเบียนรวม 1.4 แสนราย มูลหนี้รวมประมาณ 9,800 ล้านบาท สามารถเจรจาไกล่เกลี่ยหนี้ได้แล้ว 1.2 หมื่นราย วงเงิน 670 ล้านบาท[12/]

อย่างไรก็ตาม ยอดหนี้ที่เข้าสู่โครงการดังกล่าวยังมีสัดส่วนค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับหนี้ครัวเรือนทั้งระบบ การช่วยเหลือลูกหนี้ตามมาตรการเหล่านี้จึงยังอาจไม่ครอบคลุมลูกหนี้ส่วนใหญ่ของประเทศ

ตารางที่ 2

Thai government's strategic measures to address Thailand's household debt problem

	กลุ่มเป้าหมาย	แนวทาง	จำนวน (ล้านราย)	ผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น
1	ลูกหนี้รายย่อย	สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (Specialized Financial Institutions: SFIs) ช่วยเหลือลูกหนี้ให้หลุดพ้นจากการเป็นหนี้เสีย หรือได้รับการพักชำระหนี้เพื่อผ่อนปรนภาระเป็นการชั่วคราว	1.1	• แบ่งเบาภาระทางการเงินแก่ลูกหนี้โดยเฉพาะในกลุ่มเปราะบางและช่วยให้หลุดพ้นจากการเป็นหนี้เรื้อรังได้ในระยะยาว • ปรับปรุงคุณภาพหนี้ครัวเรือนในประเทศให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมในระยะยาว • ปริมาณหนี้นอกระบบลดลง • ลูกหนี้มีภาระการชำระหนี้ขั้นต่ำต่อเดือนลดลง ส่งผลให้มาตรฐานในการดำรงชีพสูงขึ้น • เจ้าหนี้ (โดยเฉพาะสถาบันการเงินเฉพาะกิจ) อาจมีผลกำไรที่ลดลงจากการแก้ไขปัญหาหนี้ครัวเรือนตามมาตรการของ ธปท. • ยอดหนี้ที่เข้าโครงการช่วยเหลือล่าสุดยังมีค่อนข้างจำกัด ความช่วยเหลือจึงอาจยังไม่ครอบคลุมลูกหนี้ส่วนใหญ่ของประเทศ
	ลูกหนี้ SMEs	สถาบันการเงินเฉพาะกิจช่วยเหลือผ่านการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และพักชำระหนี้ให้กับลูกหนี้ SMEs ที่อยู่กับ SFIs ทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล เป็นระยะเวลา 1 ปี	> 0.1	
2	กลุ่มข้าราชการ ครู ตำรวจ ทหาร	ลดดอกเบี้ยสินเชื่อไม่ให้สูงจนเกินไป โอนหนี้ทั้งหมดไปไว้ในที่เดียวเพื่อให้การตัดเงินเดือนนำมาชำระหนี้ทำได้สะดวก และสอดคล้องกับรายได้ของลูกหนี้ รวมถึงบังคับใช้หลักเกณฑ์การตัดเงินเดือนให้ลูกหนี้มีเงินเดือนเหลือเพียงพอต่อการดำรงชีพอย่างมีศักดิ์ศรี	n.a.	
	กลุ่มที่เป็นหนี้บัตรเครดิต	หากเป็นหนี้เสียสามารถเข้าคลินิกแก้หนี้ ปรับโครงสร้างหนี้ ผ่อนได้ยาวถึง 10 ปี และปรับลดอัตราดอกเบี้ยจาก 16-25% เหลือ 3-5% ต่อปี		
3	เกษตรกร	โครงการพักชำระหนี้ให้แก่เกษตรกร เป็นเวลา 3 ปี	1.5	
	ลูกหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)	ปรับโครงสร้างหนี้ ลดเงินผ่อนชำระในแต่ละงวดให้ต่ำลง เพื่อให้สอดคล้องกับรายได้ของลูกหนี้ และการยกเลิกผู้ค้ำประกัน	2.3	
	ลูกหนี้เช่าซื้อ	สัญญาเช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์ถือเป็นสัญญาควบคุม	n.a.	
4	กลุ่มนี้เป็นหนี้เสียคงค้างกับสถาบันการเงินของรัฐ	โอนไปยังบริษัทบริหารสินทรัพย์ ที่เกิดจากการร่วมทุนระหว่างสถาบันการเงินของรัฐ และบริษัทบริหารสินทรัพย์ ซึ่งจะทำให้การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ให้กับลูกหนี้เป็นไปอย่างคล่องตัวมากขึ้น	3	

Source: Royal Thai Government, Krungsri research

11/ Thairath, https://www.thairath.co.th/money/economics/thailand_econ/2749198

12/ Thairath, https://www.thaipbs.or.th/news/content/336913

แนวโน้มหนี้ครัวเรือน

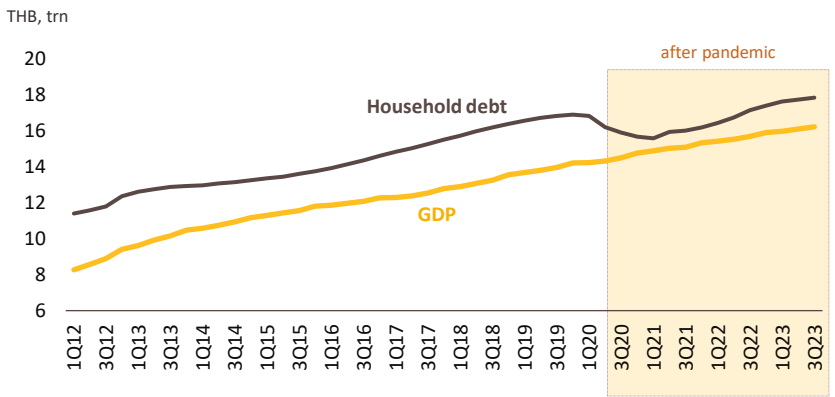
การฟื้นตัวของเศรษฐกิจตลอดจนมาตรการแก้หนี้ต่าง ๆ อาจช่วยบรรเทาปัญหาหนี้ในภาพรวม แต่คาดว่าหนี้ครัวเรือนจะยังอยู่ในระดับสูง และจะเป็นแรงกดดันการบริโภคต่อเนื่อง

วิจัยกรุงศรีคาดว่าระดับหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ของไทยจะค่อย ๆ ทยอยปรับลดลงอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยมีปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญ ได้แก่ 1) การฟื้นตัวที่ต่อเนื่องของเศรษฐกิจ โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยว จะช่วยให้รายได้ของครัวเรือนค่อยๆ ปรับตัวดีขึ้น 2) ตลาดแรงงานที่ทยอยแข็งแกร่งมากขึ้นหลังการฟื้นตัวจากวิกฤตโควิด-19 สะท้อนจากตัวเลขการจ้างงานและอัตราค่าจ้างที่แท้จริงในกลุ่มอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ที่สูงกว่าช่วงก่อนเกิดโควิด ซึ่งจะช่วยให้กลุ่มครัวเรือนมีศักยภาพในการชำระหนี้ที่สูงขึ้น และ 3) มาตรการของรัฐบาลและ ธปท. ที่มุ่งเน้นแก้ปัญหาหนี้ครัวเรือนทั้งการก่อหนี้ใหม่และแก้ปัญหาหนี้เดิม จะช่วยบรรเทาปัญหาหนี้ครัวเรือนไม่ให้เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด อีกทั้งคุณภาพของหนี้ยังมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป

อย่างไรก็ตาม คาดว่าสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP จะยังคงอยู่ในระดับสูงไปอีกระยะ เนื่องจาก 1) ข้อจำกัดทางการเงินจากอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ปัจจุบัน (ณ สิ้นเดือนเมษายน 2567) อยู่ในระดับสูงสุดในรอบทศวรรษ 2) รายได้ของภาคครัวเรือนในกลุ่มผู้มีรายได้น้อยยังคงมีความไม่แน่นอนสูง ซึ่งนำไปสู่การออมที่ต่ำและภาระทางการเงินที่สูงในกลุ่มผู้มีรายได้น้อย 3) ภัยแล้งรุนแรงที่อาจส่งผลต่อรายได้เกษตรกร ซึ่งเป็นครัวเรือนกลุ่มใหญ่ของไทย และ 4) ความล่าช้าตลอดจนความไม่แน่นอนของมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจจากภาครัฐ ทั้งนี้ ระดับหนี้ครัวเรือนของไทยที่สูงกว่า 90% ต่อ GDP คาดว่าจะเป็นปัจจัยที่สร้างแรงกดดันต่อภาพรวมการบริโภคและการเติบโตของเศรษฐกิจไทยในระยะถัดไป

ภาพที่ 14

Thailand's Household Debt and Nominal GDP

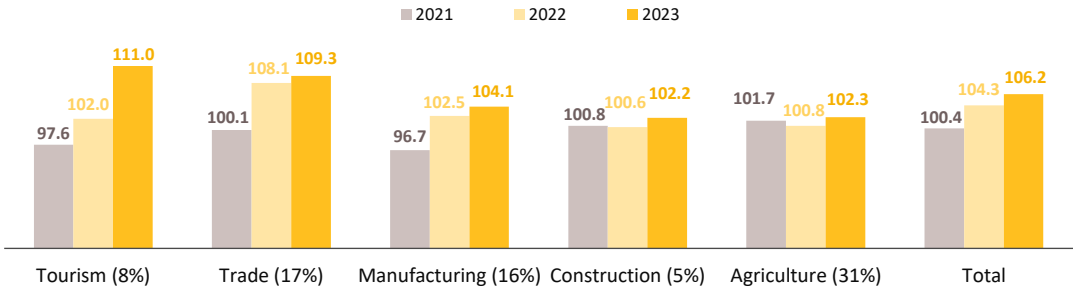
Source: BOT, Krungsri research

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาสภาพคล่องสุทธิ (Net liquidity) **พบว่าแม้สภาพคล่องสุทธิในกลุ่มครัวเรือนที่มีรายได้สูงเพิ่มมากขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงก่อนโควิด แต่ภาระหนี้ที่พุ่งสูงขึ้นบ่งชี้ถึงความเสี่ยงในอนาคต** โดยจากการคำนวณสภาพคล่องสุทธิของครัวเรือน (สภาพคล่องทั้งหมดหักด้วยค่าใช้จ่ายทั้งหมด) พบว่าครัวเรือนส่วนใหญ่โดยเฉพาะในกลุ่มที่มีรายได้สูงมีสภาพคล่องสุทธิเพิ่มขึ้นรวม 3.16 แสนล้านบาท เมื่อเทียบกับช่วงก่อนโควิด[13/] ซึ่งสะท้อนว่ากลุ่มครัวเรือนที่มีรายได้สูงยังคงมีความสามารถในการใช้จ่าย

13/ ผลสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนไทย (The Household Socio-Economic Survey) ปี 2560 และ ปี 2564 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ (National statistical office: NSO)

ภาพที่ 15

Employment index in major sectors

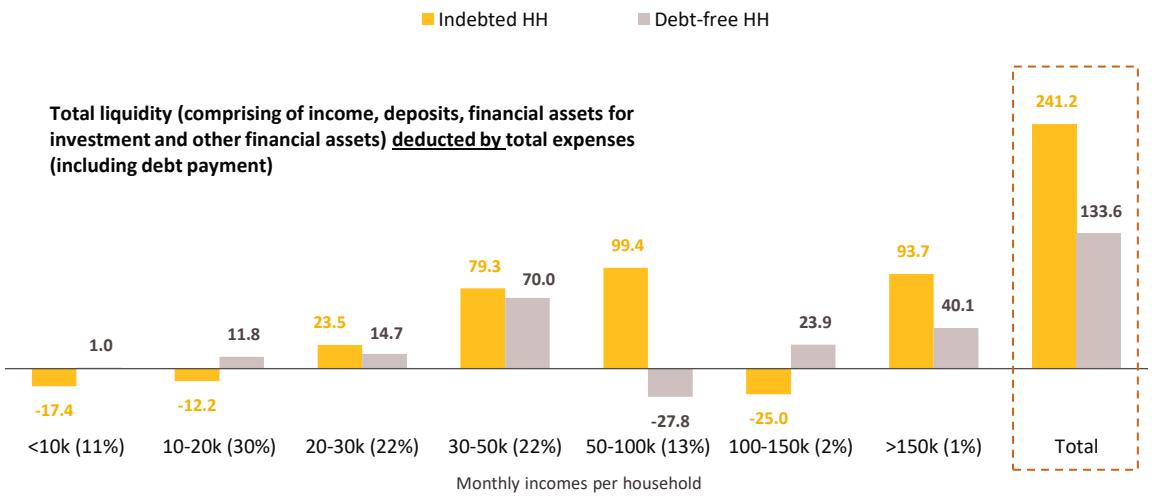
Note: % in brackets represents the proportion of each sector's employment to total employment.

Source: BOT, NSO, Krungsri Research

ทั้งนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มครัวเรือนที่มีภาระหนี้มีสภาพคล่องสุทธิโดยรวมเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มครัวเรือนที่ไม่มีภาระหนี้เมื่อเทียบกับช่วงก่อนโควิด เนื่องจากกลุ่มครัวเรือนที่มีภาระหนี้ (โดยเฉพาะกลุ่มที่มีรายได้สูง) หันมาถือครองสินทรัพย์สภาพคล่องสูงเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับผลบวกจากมาตรการเยียวยาผลกระทบจากโควิดที่ออกโดยภาครัฐ อาทิ การพักชำระหนี้และการแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่าย[14/] ซึ่งช่วยให้ภาระหนี้ที่ต้องชำระของกลุ่มครัวเรือนปรับลดลงในภาพรวม อย่างไรก็ตาม แม้ว่าครัวเรือนส่วนใหญ่จะมีสภาพคล่องสุทธิดีขึ้น แต่หนี้คงค้างที่เพิ่มขึ้นอย่างมากนับตั้งแต่การแพร่ระบาดยังคงเป็นเหตุที่ต้องระมัดระวัง เนื่องจากอาจนำไปสู่ภาระทางการเงินที่สูงมากขึ้นในอนาคต

ภาพที่ 16

Net wealth change of households after Covid-19 period* *(THB, bn)*

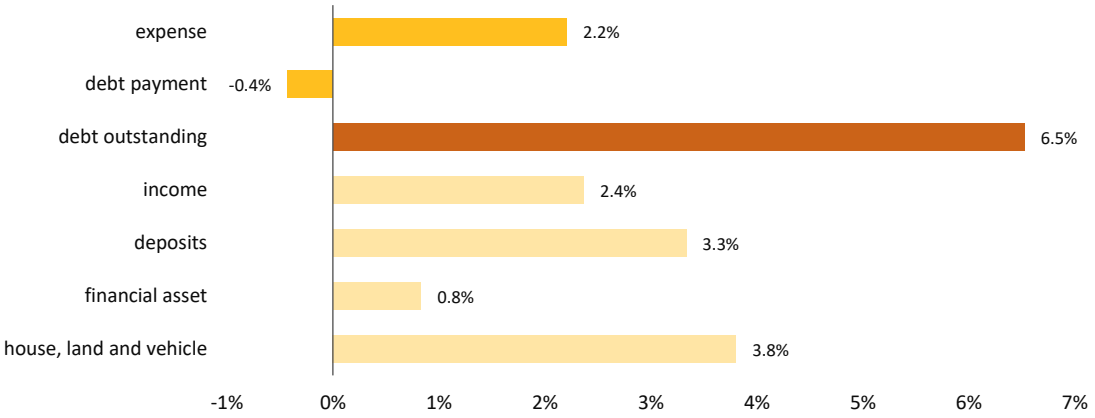

Source: NSO, Krungsri research

14/ กรมประชาสัมพันธ์ (PRD), https://www.prd.go.th/th/content/category/detail/id/31/iid/79430

ภาพที่ 17

Change in household debt, expense, income and assets

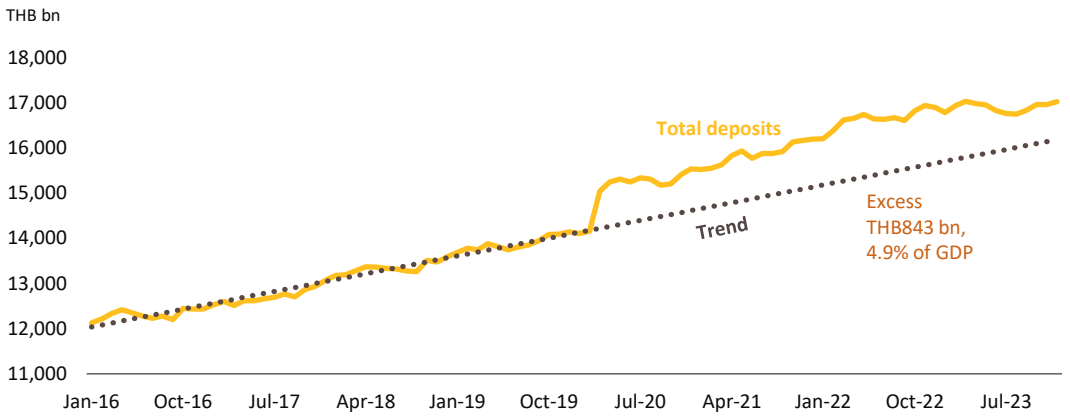
Source: NSO, Krungsri research

ในทำนองเดียวกัน การออมรวมทั้งประเทศในรูปแบบของเงินฝากในธนาคารยังคงสูงกว่าแนวโน้มช่วงก่อนเกิดโควิด (Pre-Covid Trend) **กว่า 8 แสนล้านบาท (คิดเป็น** 4.9% **ต่อ** GDP) **แต่เงินฝากส่วนเกิน** (Excess Deposits) **ในกลุ่มผู้มียอดเงินฝากปานกลาง-น้อย ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ** โดยยอดเงินฝากธนาคารคงค้าง ณ สิ้นปี 2566[15/] อยู่ที่ 17.03 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้น 0.8% จากปีก่อนหน้าและยังคงสูงกว่า 14.1 ล้านล้านบาท ณ สิ้นปี 2562 (ช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโรคโควิด) นอกจากนี้ เงินฝากส่วนเกินในธนาคาร (คำนวณจากเงินฝากปัจจุบันหักด้วยแนวโน้มช่วงก่อนโควิด) ส่วนใหญ่อยู่ในบัญชีที่มียอดคงค้างระหว่าง 1-10 ล้านบาท โดยคิดเป็นมูลค่า 5.47 แสนล้านบาท (3.1% ต่อ GDP) สะท้อนให้เห็นถึงกำลังซื้อที่ยังคงแข็งแกร่งในกลุ่มผู้มีรายได้ปานกลาง-สูง อย่างไรก็ตาม จำนวนบัญชีเงินฝากในกลุ่มที่มียอดเงินฝากมากกว่า 500,000 บาท มีจำนวนไม่ถึง 4 ล้านบัญชี ซึ่งถือว่าค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับจำนวนประชากรไทยที่มีราว 70 ล้านคน นอกจากนี้ ในกลุ่มผู้มียอดเงินฝากปานกลางถึงน้อย (ไม่ถึง 500,000 บาท) พบว่ามีเงินฝากส่วนเกินต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ สะท้อนว่าคนกลุ่มนี้อาจใช้จ่ายได้ไม่คล่องตัวนักเมื่อเทียบกับกลุ่มอื่นๆ

ภาพที่ 18

Total deposits at commercial banks

Source: BOT, Krungsri research

ภาพที่ 19

Bank Deposits in 2023

Deposit	Outstanding		Account	
	billion baht	% share	Number	% share
<=50,000-500,000 baht	2,258	13.3%	125,199,940	97.2%
>500,000-1,000,000 baht	1,169	6.9%	1,629,707	1.3%
>1-10 million baht	4,481	26.3%	1,791,960	1.4%
>10-50 million baht	2,778	16.3%	139,590	0.1%
>50-200 million baht	2,209	13.0%	23,922	0.02%
>200 million baht	4,135	24.3%	6,108	0.005%
Total	**17,029**	**100.0%**	**128,791,227**	**100.0%**

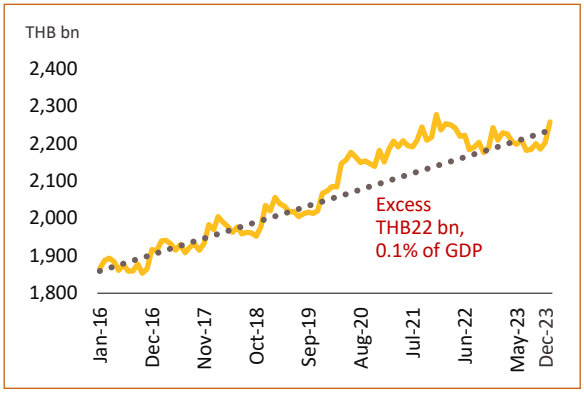
Source: BOT, Krungsri research

15/ Bank of Thailand: All Commercial Banks' Deposits Classified by Sizes and Maturity (2023), https://app.bot.or.th/BTWS_STAT/statistics/BOTWEBSTAT.aspx?reportID=187&language=ENG

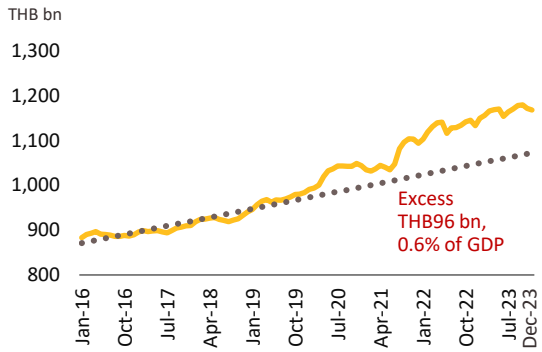
ภาพที่ 20

Deposits classified by outstanding

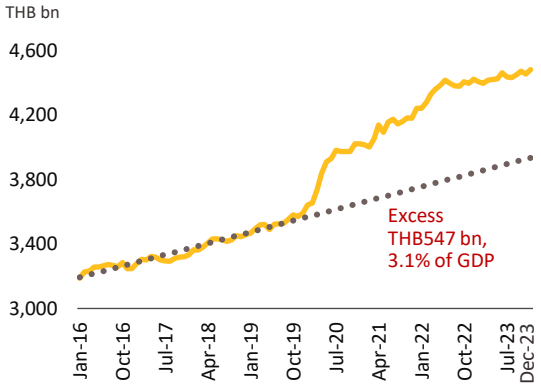
Deposit: <=50,000-500,000 baht

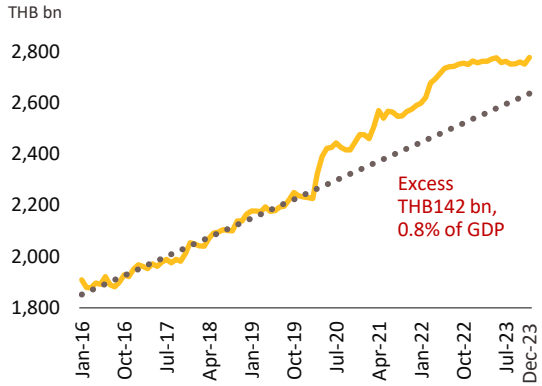
Deposit: >500,000-1,000,000 baht

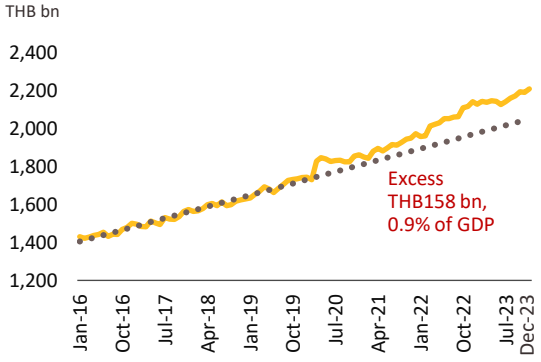
Deposit: >1-10 million baht

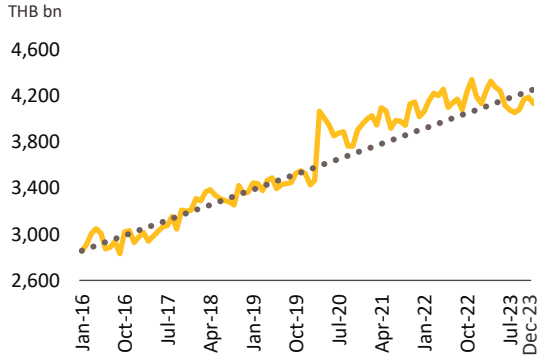
Deposit: >10-50 million baht

Deposit: >50-200 million baht

Deposit: >200 million baht

Source: BOT, Krungsri research

มุมมองวิจัยกรุงศรี

ปัญหาเชิงโครงสร้างของไทยยังคงเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการลดหนี้ครัวเรือน

แม้ว่าหนี้ครัวเรือนไทยต่อ GDP จะค่อยๆ ชะลอลงจากจุดสูงสุดที่ 95.5% ในไตรมาส 1 ปี 2564 แต่ล่าสุด ณ สิ้นปี 2566 ที่เพิ่มขึ้นสู่ระดับ 91.3% ต่อ GDP ก็ยังคงนับว่าสูงเป็นอันดับต้นๆ ของโลก **ซึ่งส่วนหนึ่งสะท้อนความสามารถในการเข้าถึงบริการทางการเงินหรือสินเชื่อของคนไทยที่สูงเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะประเทศข้างเคียง อาทิ ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย รวมถึง** CLMV โดยหนี้ประเภทที่เพิ่มขึ้นมากที่สุดเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า คือ สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคลและสินเชื่อเพื่ออสังหาริมทรัพย์ ขณะเดียวกัน หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ล่าสุดอยู่ที่ 2.66% ต่อสินเชื่อรวม โดยสินเชื่อประเภทบัตรเครดิตเป็นกลุ่มที่มีสัดส่วน NPL มากที่สุด **ซึ่งหนึ่งในสาเหตุสำคัญของปัญหาดังกล่าว นอกเหนือจากทัศนคติเชิงพฤติกรรมเกี่ยวกับการออมและการใช้จ่ายนั้น เกิดจากระดับรายได้ที่ต่ำกว่ารายจ่าย โดยเฉพาะในกลุ่มครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำถึงปานกลาง และนำไปสู่การก่อหนี้เพื่อการบริหารจัดการสภาพคล่องรวมถึงการใช้จ่ายในชีวิตประจำวันที่เพิ่มขึ้น**

นอกจากนี้ ยังพบว่าสัดส่วนหนี้ส่วนใหญ่ของคนไทยกว่า 59% เป็นหนี้ที่ไม่สร้างรายได้ (Non-productive loan) อาทิ หนี้บัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคลที่ใช้แล้วหมดไปและมีระยะผ่อนสั้นแต่ดอกเบี้ยสูง ซึ่งส่งผลให้มีภาระการผ่อนชำระต่อเดือนที่สูงตามมา ด้านองค์การสหประชาชาติ[16/] คาดว่าจำนวนผู้สูงอายุในประเทศไทยที่มีอายุมากกว่า 65 ปีขึ้นไปจะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นมากกว่า 20% ของคนทั้งประเทศอันจะส่งผลให้ไทยก้าวเข้าสู่สังคมสูงอายุระดับสุดยอด (Super-aged Society) ในปี 2572 ซึ่งเป็นระดับสูงสุดของสังคมสูงวัย เช่นเดียวกับญี่ปุ่น เยอรมนี อิตาลี และฝรั่งเศส เป็นต้น **ด้วยเหตุนี้ จากภาระหนี้ที่สูงและความสามารถในการชำระหนี้ที่มีแนวโน้มต่ำลง คาดว่าจะเป็นปัจจัยที่เพิ่มความเปราะบางต่อเสถียรภาพทางการเงินและภาพรวมเศรษฐกิจของประเทศไทยมากขึ้นในระยะข้างหน้าหากไม่ได้รับมาตรการการแก้ไขที่เหมาะสม**

จากฐานข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (National statistical office: NSO) พบว่ากลุ่มครัวเรือนที่มีรายได้ปานกลางถึงสูงยังคงมีสุขภาพทางการเงินที่ดีและไม่มีปัญหาในการชำระหนี้จากระดับรายได้ที่ยังสูงกว่ารายจ่าย และมีสภาพคล่องสุทธิ (Net liquidity) ที่ดีขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงก่อนโควิด-19 **อย่างไรก็ตาม ยังคงต้องระมัดระวังยอดหนี้คงค้างที่เพิ่มขึ้นอย่างมากนับตั้งแต่การแพร่ระบาดเนื่องจากอาจนำไปสู่ภาระทางการเงินที่สูงมากขึ้นในอนาคต**

สุดท้ายนี้ จากมาตรการแก้หนี้ของรัฐบาลและธปท. ในปี 2567 อาทิ การแก้หนี้นอกระบบ การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และการแก้หนี้เรื้อรัง วิจัยกรุงศรีมองว่าจะสามารถช่วยบรรเทาปัญหาความสามารถในการชำระหนี้ให้กับลูกหนี้เฉพาะกลุ่มเป้าหมาย และอาจช่วยให้ระดับหนี้ครัวเรือนในไทยทยอยปรับลดลงอย่างช้าๆ แต่จะยังคงอยู่ในระดับสูง **อย่างไรก็ตาม หากสามารถใช้มาตรการด้านอื่น ๆ ที่แก้ไขหนี้ที่รากของปัญหาควบคู่กันไป โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาเรื่องรายได้ พฤติกรรมการใช้จ่าย รวมถึงการสร้างแรงจูงใจในการออมเงิน ซึ่งเป็นต้นเหตุสำคัญประการหนึ่งที่กดดันปัญหาหนี้ครัวเรือนในปัจจุบัน ในระยะยาวจะสามารถช่วยให้ครัวเรือนมีรายได้ที่มั่นคงมากขึ้น ลดความยากจน และจะเป็นการสร้างความพร้อมให้แก่ประเทศไทยในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอีกด้วย**

16/ UN World Population Prospect 2022

References

Bank of Thailand. (2024). “หนี้ครัวเรือนไทย วิกฤติแค่ไหน ทำไมถึงไม่ควรมองข้าม?”. Retrieved from https://projects.pier.or.th/household-debt

Chula Digital Collections. (2022). “The Determinants of Thai Household Debt: A Macro-level Study”. Retrieved from https://digital.car.chula.ac.th/cgi/viewcontent.cgi?article=1337&context=jdm

Bank of Thailand. (2024). “Media Briefing แบงก์ชาติชวนคุย #แก้หนี้ยั่งยืน Ep.1”. Retrieved from : https://www.bot.or.th/th/news-and-media/news/news-20240117.html

Bank of Thailand. (2024). “Banking Sector Quarterly Brief (Q4 2023 and 2023)”. Retrieved from : https://www.bot.or.th/th/news-and-media/news/news-20240313.html

Bank of Thailand. (2024). “Media Briefing แบงก์ชาติชวนคุย #แก้หนี้ยั่งยืน Ep.2”. Retrieved from : https://www.bot.or.th/content/dam/bot/documents/en/news-and-media/news/2024/news-en-20240219.pdf

Thailand's Ministry of Finance. (2023). “แนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้ทั้งระบบ”. Retrieved from https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/76358

วิจัยกรุงศรี

ดร.พิมพ์นารา หิรัญกสิ

ผู้บริหารสายงานวิจัยและหัวหน้าทีมวิจัยเศรษฐกิจ

ทีมวิจัยเศรษฐกิจ

สุจิต ชัยวิชญชาติ

ผู้บริหารทีมวิจัยเศรษฐกิจมหภาค

วนิชา ดิเรกอุดมศักดิ์

เศรษฐกรอาวุโส

จุไรลักษณ์ พลศรี

เศรษฐกรอาวุโส (พยากรณ์ตัวเลขเศรษฐกิจ)

ทรรศิน กลิ่นถนอม

เศรษฐกร

กฤตพร ศิริใจชิงกุล

เศรษฐกร

ศุภสิน อิทธิพัทธ์วงศ์

เศรษฐกร

ทีมวิเคราะห์และพัฒนางานวิจัย

ดร.พิมพ์นารา หิรัญกสิ

รักษาการผู้บริหารทีมวิเคราะห์และพัฒนางานวิจัย

ณธัญอร รัตนาธรรมวัฒน์

นักวิเคราะห์อาวุโส

นฤชยา สาตแฟง

นักวิเคราะห์

ปริญญา มิ่งสกุล

นักวิเคราะห์

ชณัฐฐา ธาระรส

นักวิเคราะห์

ทีมบริหารระบบข้อมูลวิจัย

ธมณ เสริญสุขสกุล

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

เชิดศักดิ์ ศรีชัยตัน

เจ้าหน้าที่ระบบข้อมูลวิจัย

วงศกร แก้วอุดทัง

เจ้าหน้าที่ระบบข้อมูลวิจัย

ทีมวิจัยอุตสาหกรรม

ดร.พิมพ์นารา หิรัญกสิ

รักษาการผู้บริหารทีมวิจัยอุตสาหกรรม

ธเนศ มหัทธนาลัย

นักวิเคราะห์อาวุโส (Digital)

พูลสุข นิลกิจศรานนท์

นักวิเคราะห์อาวุโส (Healthcare, Mobile Operators)

ปิยะนุช สถาพงศ์ภักดี

นักวิเคราะห์อาวุโส (Transport & Logistics)

นรินทร์ ตันไพบูลย์

นักวิเคราะห์อาวุโส (Power Generation, Modern Trade, Chemicals, Medical Devices)

เตียร เทียมศักดิ์

นักวิเคราะห์อาวุโส (Energy, Petrochemicals)

พุทธชาด ลุนคำ

นักวิเคราะห์อาวุโส (Construction Contractors, Construction Materials, Hotels, Industrial Estate)

พัชรา กลิ่นชวนชื่น

นักวิเคราะห์อาวุโส (Real Estate)

ชัยวัช โชวเจริญสุข

นักวิเคราะห์อาวุโส (Agriculture)

ประพันธ์ ลีน้อย

นักวิเคราะห์ (ESG)

ศุภวัฒน์ โชคสวัสดิ์ไพศาล

นักวิเคราะห์ (Automobile, Electronics & Electrical Appliances)

ศุภกร กรบุญไตรทศ

นักวิเคราะห์ (Agriculture, Food & Beverages)